

[Maisted]

hæve, at en skærpelse af miljøbeskyttelsesloven er urimelig, fordi der ikke er en sammenhæng imellem krav og ansvar. Myndighederne kan uden nogen form for risiko stille uopfyldelige krav til danske virksomheder, og disse virksomheder bliver så underlagt yderligere straffende bestemmelser, når dette lovforslag bliver vedtaget. Det kan vi ikke medvirke til, og vi finder, at socialdemokratiet delvis giver os medhold i dette synspunkt, når de nu siger, at de ønsker, at visse virksomheder skal være under central kontrol under miljøstyrelsen, fordi man ude omkring i landet altså er ude at stand til at kontrollere og hjælpe virksomhederne og kun er i stand til på lokalt plan at stille krav. Det underbygger det, jeg har sagt gang på gang: denne miljølov bliver misbrugt i politisk øjemed gang på gang, og det er at give carte blanche til at jage danske virksomheder fremfor at løse problemerne på en reel måde.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Indledningsvis vil jeg gerne sige, at jeg er glad for den tilkendegivelse vedrørende strafudmåling på miljøområdet, der er kommet fra udvalget. Det er meget væsentligt, at der nu er opnået en så bred tilslutning til den foreslåede udformning af miljøbeskyttelseslovens straffebestemmelser, der skal sikre en væsentlig forhøjelse af det bødeniveau, der i dag findes for miljølovsovertrædelser. Bøderne skal udmåles sådan, at de bliver virkelig følelige og får en præventiv effekt.

Derudover vil jeg gerne knytte nogle bemærkninger til enkelte af de stillede ændringsforslag. Jeg kan ikke tilslutte mig det socialdemokratiske ændringsforslag nr. 3, hvorefter tilsyn med større, særligt forurenende virksomheder skal udøves af miljøstyrelsen. Min begrundelse herfor er, dels at indholdet i ændringsforslaget allerede er dækket af den eksisterende § 69c i miljøbeskyttelsesloven, dels at ændringsforslaget indebærer en risiko for, at de kommunale råd gennem passivitet kan tvinge de centrale myndigheder til at overtage ansvaret for vanskelige afgørelser. Hertil kommer, at en væsentlig øget anvendelse af indkaldelsesbestemmelserne vil betyde et øget ressourcebehov i miljøstyrelsen, herunder eventuel opbygning af et lokalt statsligt tilsynsapparat.

Til ændringsforslag nr. 2 vedrørende § 49, stk. 3, hvorefter der pålægges kommunalbestyrelsen en handlepligt, vil jeg understrege, at en sådan formulering ikke er hensigtsmæssig, idet der eksempelvis ikke er behov for at pålægge kommunalbestyrelsen at gribe ind i tilfælde, hvor virksomheden allerede er i gang med de nødvendige afværgeforanstaltninger. Jeg går ud fra, at forslagsstillerne kan være enige i, at det vil være tilstrækkeligt til opfyldelse af den foreslåede bestemmelse, at kommunalbestyrelsens folk i sådanne tilfælde er til stede og konstaterer, om virksomhedens indsat er tilstrækkelig.

Om den i ændringsforslag nr. 4 foreslåede bestemmelse om konfiskation skal jeg blot nævne, at en sådan regel er overflødig, idet de nødvendige bestemmelser allerede findes i straffeloven.

Hvad angår ændringsforslag nr. 5 om udvidelse af området for den 5-årige forældelse skal jeg bemærke, at der efter mit bedste skøn ikke er behov for en så lang forældelsesfrist, eksempelvis ved overtrædelse af et meddelt påbud eller forbud. I disse tilfælde er myndighederne jo fuldt ud opmærksomme på, at der er problemer, og der er ikke noget særligt behov for at give en 5-årig periode til forberedelsen af en straffesag. Tilsvarende vil gælde, hvor en virksomhed drives uden godkendelse. Forældelsesfristen begynder i sådanne tilfælde først at løbe, når de ulovlige forhold er bragt til ophør, typisk gennem en godkendelse fra myndighederne.

Afslutningsvis vil jeg nævne, at de af socialistisk folkeparti stillede ændringsforslag nr. 6 og 7 om, at forældelsesfristen skal regnes fra det tidspunkt, da overtrædelsen kommer til myndighedernes kendskab, og at forældelsesfristen afbrydes ved udenretslige skridt, ikke forekommer velbegrundet. Der er her tale om forslag, der på afgørende måde vil bryde med sædvanlige straffeprocessuelle garantier. Efter min opfattelse er der ikke grundlag for sådanne foranstaltninger.

Leif Hermann (SF):

Jeg har to bemærkninger til miljøministeren. Først vedrørende vores ændringsforslag nr. 2 til § 49, stk. 3, idet det forholder sig sådan, at kommunalbestyrelsens handlepligt efter vores opfattelse, og sådan som vi har formuleret ændringsforslaget, først træder i